

Megszerveztük a munkamódszerátadást a magyar és szovjet művészek között

Alexandr Zámuskin, a Tretyakov képtár igazgatója nyilatkozik az Uj Világnak

Az ujságírónak szerencséje volt. Akkor sikerült találkoznia Alexandr Zámuskinnal, a moszkvai Allami Tretyakov képtár igazgatójával, amikor az éppen első, közvetlen benyomásait szerelte meg a magyar képzőművészetről. Ék Sándor kíséretében megtekintette a Szépművészeti Múzeumot, hosszasan elidőzött a magyar képzőművészet kiválóságainak művei előtt, amelyeket eddig csap reprodukciók alapján ismert. Szemelláthatóan jó benyomásokat szerzett, mert múzeumi látogatása után igen lelkesen beszél a margitszigeti Nagyszálló éttermében Munkácsy Mihály és a többi nagy magyar festő művészetéről.

— Sokat szeretnék tanulni Magyarországon, — mondja Alexandr Zámuskin az Uj Világ munkatársának — az a célom, hogy alaposan megismerjem a magyar képzőművészetet és azután előadásokat tarthassak tapasztalataimról. Természetesen nemcsak azért jöttem, hogy közvetlenül megismerjem a magyar képzőművészetet, hanem be akarok számolni a szovjet művészek fejlődéséről, a Tretyakov képtár munkásságáról, egyszóval: a magyar-szovjet művészi kapcsolatok kimélyítésével szeretném szolgálni a két ország barátságának ügyét.

Művészi oktatás a népiskolától az egyetemig

Megkértük a kitűnő műtörténészt és pedagógust, hogy ismertesse a Tretyakov képtár működését és a szovjet oktatásügyben elfoglalt helyzetét.

— Azt hiszem, szerénytelenség nélkül állíthatom, hogy a Tretyakov képtár népszerűsége egyre nő. Ennek bizonyítására elegendő arra hivatkoznom, hogy a múlt évben több mint egymillió látogatója volt. Ami a legfontosabb, a képtár közönségének összetétele arról tanuszkodik, hogy a dolgozók legszélesebb rétegei érdeklődnek a művészet iránt. Vasárnaponként átlag tízezer dolgozó látogatója kiállításunkat. Ez a nagy érdeklődés tette szükségessé, hogy fejlesszük képtárunkat. Már elkészültek a tervek, amelyek alapján rövidesen új szárnyakat építünk a képtár épületéhez.

— Egyik legfontosabb feladatunk a tömeggel való kapcsolat kiépítése. Ez a

Forrás: <i>Uj világ</i>			
<i>Budapest</i>	<i>1950</i>	<i>II. 17</i>	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

munkánk nagyon sokrétű. A tudományos munkatársak, képtártervezők egész seregét neveljük és munkatársaink állandó összeköttetést tartanak fenn a főiskolák diákjaival, a gyárak munkásaival, de a közép és általános iskolák növendékeivel is. Az iskolákban már az ötödik osztálytól kezdve tanulóköröket szerveztünk, amelyekben az osztályfőnökkel együtt egy-egy tudományos munkatársunk vezeti az oktatást, és így már korán felébreszti az ifjúságban a művészetek iránti érdeklődést. A kisdiákok dolgozatokat írnak, gyermekkonferenciákat rendezünk és mindezekből, mondhatom, igen értékes tapasztalatokat szerzünk.

Kapcsolat a tömegekkel

— Nagy súlyt helyezünk az ipari dolgozókkal való kapcsolat kimélyítésére. A Tretyakov képtár munkatársai ellátogatnak a gyárakba, vetített képekkel kísért előadásokat tartanak, majd pedig tanulmányi kirándulásokra viszik a gyári dolgozókat a képtárba. Megszer-

veztük a nagyközönség személyes találkozását legkitűnőbb művészeinkkel. Ezek a találkozások nemcsak abból állanak, hogy a közönség megismeri a művészt és alkotását, hanem a művész elmondja a látogatóknak, hogyan született meg benne az ötlet, milyen hosszú időn keresztül dolgozott a különböző terveken és hogyan készült el azután a végleges mű. Természetesen nemcsak a művész beszél az ilyen találkozásokon,

megszólalnak a látogatók is, észrevételeket tesznek és gyakran bírálnak. Ez az út vezet az igazi realista művészet kifejlődéséhez, a művész és a nép közti kapcsolat állandó erősödéséhez.

— Már két esztendeje állandó előadás-sorozatokat tartunk, különböző művészeti kérdésekről. Ezek az előadás-sorozatokon főként a fiatalság vesz részt, de a művészetek iránt érdeklődő idősebb korosztály is jelentős mértékben képviselteti magát. Hetenkint kétszer tartunk ilyen előadásokat és a hallgatókat úgy csoportosítjuk, hogy lehetőleg az egyforma képzettségű érdeklődők kerüljenek egy csoportba. Időnként konferenciákat rendezünk, amelyeken a művészek, műtörténészek és az előadások hallgatói találkoznak. Sok dicséretben van részünk az ilyen konferenciákon, — talán kelleténél több is a dicséret —, de nem fukarkodnak hallgatóink a kritikával sem.

— A tömegekre való kapcsolat jelentős mértékben segíti a szocialista realizmus fejlődését. Tanítjuk a tömeget, de egyben tanulunk is a tömegtől. És büszkén mondhatom, hogy ma már olyan fiatal művészgenerációval rendelkezünk, amely alkotásaival gyakran felülmúlja az idősebb korosztályt.

— Ami a magyar-szovjet művészeti kapcsolatokat illeti, azt hiszem, elegendő ráumtatni arra, hogy Valentin Salimov, aki az ősszel hosszabb időt töltött Budapesten, mint a Szovjet Festészet kiállításának vezetője, most készíti disszertációját, amelynek tárgya a magyar képzőművészet. Most pedig eljöttem én, aki Valentin Salimovának tanára vagyok és több mint húsz éve dolgozom a Tretyakov képtárban, hogy továbbfejlesszem kapcsolatainkat. Elsősorban a magyar képzőművészet nemzet jellegét szeretném tanulmányozni, de meg akarom ismerni a magyar művészeti oktatási rendszert is, hogy kicserélhessük tapasztalatainkat, megszervezzük a munkamódszer-átadást.

— A magyar-szovjet művészeti kapcsolatok kimélyítése fontos lépés a békéért folyó küzdelemben. Az igazi művészet, az igazi művész csak az alkotó békéért küzdhet. A realista művészet igazi művészet. A néphez szól, a népért küzd, tehát a békéért harcol. És mert igazi ügyet szolgál — győzni fog.

Osztályozás

Tárgy

Hely

301.5 (47): (439)

Idő

"1950"

Személy

Helyszám